

Arrest

nr. 62 095 van 24 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. BOSSAERT en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt op 26 februari 2002 een eerste maal asiel gevraagd. U verklaarde een Nigeriaans staatsburger te zijn afkomstig uit Lagos. U bent een Haussa en moslim, terwijl de bevolking in Lagos volgens uw verklaringen overwegend uit christelijke Yoruba's bestaat. Na twee ontploffingen in Idi Oroko gaven de Yoruba's en de Haussa's elkaar de schuld. Uw naam zou op een lijst staan van geviseerde Haussa's. U vluchtte naar het noorden van Nigeria, naar Kaduna. Een handelaar nam u mee naar Niger en bezorgde u de documenten om naar Europa te reizen. U nam op 20 februari 2002 een vliegtuig dat u via een Arabisch land naar Europa bracht. U vroeg een eerste maal asiel in België. De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 28 februari 2002 in uw asielaanvraag een beslissing tot weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. U tekende op 2 maart 2002 beroep aan bij

het Commissariaat-generaal, dat de negatieve beslissing op 28 mei 2002 bevestigde omwille van bedrieglijke verklaringen.

U vroeg een tweede maal asiel aan op 14 april 2010. U verklaart in 2002 te zijn teruggekeerd naar Nigeria zonder uw beslissing van het Commissariaat-generaal in uw eerste asielaanvraag af te wachten. U kende opnieuw problemen met een groep jonge Igbo christenen. U vluchtte weer naar Niger. In Niger vroeg u in 2002 de Nigerese nationaliteit aan, gezien uw moeder deze nationaliteit had. U verklaart niet langer de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd lid van de partij MNSD Nassara en in 2008 werd u voorzitter van de jeugdafdeling van uw wijk Banifandu. Op 18 februari 2010 verloor president Tanja de macht. U steunde de president en de minister Abouba Albadé. U maakte propaganda onder de jongeren en verspreidde informatie zodat de jongeren zouden deelnemen aan manifestaties voor de vrijlating van Tanja en Abouba Albadé. Op 1 april 2010 werd u door agenten thuis gezocht, maar u was er niet. U contacteerde een bevriende politieagent (An.) en vroeg hem waarom u werd gezocht. Hij meldde dat u werd gezocht omdat u jongeren ertoe aanzette om de vrijlating van de president te vragen en omwille van ongehoorzaamheid aan de machthebbers. U belde een vriend (Ab.) in de wijk Boukoudi, waar u vijf dagen verbleef. Agenten kwamen bij u thuis langs. Ze namen uw documenten en ze bedreigden uw vrouw. Na vijf dagen besloot u het land te verlaten. U vluchtte naar Burkina Faso, waar u een vliegtuig nam naar Europa.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaart vrijwillig te zijn teruggekeerd naar Nigeria. U stelt dat u opnieuw problemen kende in Nigeria met een groep jonge Igbo christenen (zie gehoor CGVS, p.5). Wat betreft de door u aangehaalde elementen voor uw tweede asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat u blijft bij de redenen aangehaald in uw eerste asielaanvraag (zie gehoor CGVS, p.5). Er dient te worden vastgesteld dat uw eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden door het Commissariaat-generaal op basis van bedrieglijke verklaringen, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde vrees aangehaald in uw tweede asielaanvraag omwille van dezelfde feiten. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dan ook sterk getwijfeld kan worden aan uw verklaring dat u omwille van uw problemen in Nigeria naar Niger vluchtte.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw beweerde vrees vervolging ten opzichte van **Niger** zal worden beoordeeld. U verklaart niet langer het staatsburgerschap van Nigeria te hebben. U verklaart na uw terugkeer naar Nigeria, gevlucht te zijn naar Niger. U hebt in Niger het staatsburgerschap aangevraagd en gekregen – waardoor u de Nigeriaanse nationaliteit verliest, gezien de dubbele nationaliteit niet wettelijk is (zie gehoor CGVS, p.3 en zie informatie administratieve dossier). U verklaart uitdrukkelijk de Nigerese nationaliteit te bezitten (zie gehoor CGVS, p.2). Met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Niger dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt. U verklaart dat u van uw vrouw vernam dat u werd gezocht, omdat u, als lid van de politieke partij MNSD Nassara de president Tanja steunde en jongeren aanzette tot manifesteren (zie gehoor CGVS, p.9). U vreest bij een terugkeer naar Niger te zullen worden opgepakt en opgesloten in de gevangenis (zie gehoor CGVS, p.10). Uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de leden van MNSD Nassara actueel niet worden vervolgd. De MNSD kan vrij deelnemen aan het actuele politieke debat. Sommige prominente leden hebben te maken met gerechtelijke procedures en een tiental leden bevinden zich in voorlopige hechtenis voor feiten rond corruptie (zie informatie administratieve dossier). Aldus maakt u niet aannemelijk louter omwille van uw MNSD-lidmaatschap en voorzitterschap van een jeugdafdeling (zie gehoor CGVS, p.7) enige vrees voor vervolging te moeten koesteren bij een terugkeer naar Niger.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De lidkaart van MNSD Nassara (n°0024 afgegeven te Niamey dd.2.2.2008) betreft uw lidmaatschap van de partij MNSD Nassara, maar zegt niets over de eventuele problemen die u omwille van uw politiek lidmaatschap zou hebben gehad. Het uittreksel uit het register van vonnissen aanvullend bij de geboorteakte dd.14.9.2004 stelt dat (B.D.), kind van (K.) en (H.) wordt ingeschreven in het register van 1954. Dit document betreft uw moeder en doet geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 1A van het Verdrag van Genève.

Hij stelt dat er geen discussie bestaat over zijn lidmaatschap van de MNSD Nassara. Verzoeker voert aan dat zijn gegronde vrees voor vervolging objectief aangetoond kan worden vermits agenten twee maal net voor zijn vertrek naar België bij hem zijn binnengevallen met het doel hem te arresteren. Hij betoogt dat het huidige regime, van wie de vervolging uitgaat, bovendien op 12 april 2010 een aanhoudingsmandaat tegen hem heeft uitgevaardigd wegens zogenaamde “burgerlijke ongehoorzaamheid”. In werkelijkheid is dit aanhoudingsmandaat volgens verzoeker uitgevaardigd omdat hij lid is van de MNSD Nassara zodat het aanzien moet worden als een politieke vervolging door het regime. Verzoeker benadrukt dat het aanhoudingsmandaat dan ook ontegensprekelijk een bewijs is van zijn gegronde vrees voor vervolging.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij betoogt dat het huidige regime de voormalige president voorgoed van alle macht wil uitsluiten en dat de vervolgingen zich ook richten naar andere prominenten en aanhangers van de MNSD Nassara. Verzoeker verwijst naar de door hem in het kader van artikel 48/3 aangehaalde vervolgingsfeiten en voert aan dat het aldus vaststaat dat hij in geval van terugkeer een zeer reëel risico loopt op ernstige schade en enige bescherming tegen dit risico niet door zijn land kan worden verleend aangezien het de militaire junta zelf is die het aanhoudingsmandaat heeft uitgevaardigd. Hij bevestigt dat het aanhoudingsmandaat dan ook ontegensprekelijk een bewijs is van het bestaan van een persoonlijk en reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag heeft verklaard van Nigeria naar Niger te zijn gevlucht omwille van problemen met jonge Igbo christenen, heeft de commissaris-generaal met reden vastgesteld dat verzoeker deze feiten reeds in het kader van de eerste asielaanvraag heeft aangehaald en dat deze bij beslissing van 28 mei 2002 als niet geloofwaardig werden beoordeeld. Deze vaststelling ondermijnt derhalve de geloofwaardigheid van verzoekers verklaring dat hij omwille van de voornoemde feiten in Nigeria naar Niger diende te vluchten.

Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de “nationaliteit” begrepen

worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1992, nr. 87). De commissaris-generaal heeft derhalve terecht geoordeeld dat, gelet op het feit dat verzoeker uitdrukkelijk heeft verklaard de Nigerese nationaliteit te bezitten en hij een geboorteakte van zijn Nigerese moeder bijbrengt, zijn vrees voor vervolging ten opzichte van Niger dient te worden beoordeeld.

Verzoeker verklaringen omtrent de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten in Niger vinden geen steun in de landeninformatie zoals die uit het administratief dossier blijkt. Zo verklaarde hij dat hij vreest bij een terugkeer naar Niger te zullen worden opgepakt en opgesloten omdat hij als lid van de politieke partij MNSD Nassara president Tanja steunde en jongeren aanzette tot manifestaties voor de vrijlating van de president. Uit de landeninformatie blijkt echter dat, behoudens het feit dat enkele vooraanstaande leden zich moeten verantwoorden voor corruptie, de leden van MNSD Nassara omwille van dit lidmaatschap actueel niet worden vervolgd en in het hele land vrij kunnen deelnemen aan de lokale en regionale verkiezingen (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 11).

De commissaris-generaal heeft derhalve op goede grond geoordeeld dat verzoekers verklaring een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van zijn beweerde lidmaatschap van de MNSD Nassara, niet plausibel is.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift verwijst naar een aanhoudingsmandaat en stelt dat dit ontegensprekelijk een bewijs is van zijn gegronde vrees voor vervolging. Ter terechtzitting wordt dit document in origineel bijgebracht. Verzoeker verklaart ter terechtzitting dit document te hebben bekomen via een vriend die politieagent is. Omtrent dit document dient te worden opgemerkt dat het dateert van 12 april 2010 en verzoeker niet aantoont dat of omschrijft waarom hij het bestaan van dit stuk niet eerder in zijn asielprocedure kon melden dan wel neerleggen. Dit klemt des te meer daar hij dit document volgens zijn verklaringen ter terechtzitting via een vriend politieagent, An., zou hebben bekomen en hij op het gehoor op het CGVS reeds melding maakte van deze vriend politieagent. Daargelaten de vraag op welke wijze de opsteller van het document zou kunnen weten dat verzoeker naar Burkina Faso vertrok, maakt het stuk tevens melding van het feit dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan het aanzetten tot geweld, burgerlijke ongehoorzaamheid en het plegen van onlusten doch bevat het geen aanwijzingen omtrent de context waarin verzoeker zich aan voornoemde feiten schuldig gemaakt zou hebben. Het document is derhalve niet afdoende om aan te tonen dat verzoeker daden van vervolging, zoals omschreven in artikel 48/3, § 2 van de vreemdelingenwet, zou ondergaan omwille van de in artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet vermelde gronden van vervolging.

De overige door verzoeker neergelegde stukken vermogen niet tot een andere oordeelsvorming te leiden. De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat de door verzoeker neergelegde lidkaart van MNSD Nassara geen aanwijzingen bevat over de problemen die verzoeker verklaarde te hebben gehad omwille van zijn lidmaatschap van de partij.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Waar verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, dient te worden opgemerkt dat gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige elementen in het dossier, verzoeker niet aantoont dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS